

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilci!

V nekaterih dneh nam bode treba izvoliti si moža, ki bi naj zastopal v bodočih šestih letih naše koristi in pravice v državnem zboru.

Zaupni možje slovenski postavili so nam kandidata, ki ima vse lastnosti, a tudi najboljšo voljo to storiti.

Ta mož pozna natančno vse težnje milega nam naroda slovenskega, posebno tudi vse želje prebivalstva v mestih in trgih, ker on živi že dolgo mej narodom, iz katerega je vzrasel.

Naš kandidat je gospod

dr. Juro Hrašovec,
odvetnik v Celju, predsednik Južnoštajrske hranilnice, ud načelstva „Celjske posojilnice“ itd.

Volilci! Sveta dolžnost nas kliče k složnemu delovanju. Nasprotniki napenjajo vse svoje sile. Vsiliti nam hočejo Nemca, ki bi naj zastopal naša mesta in trge v državnem zboru.

Slovenci! Čut domovinske ljubezni nam veleva dne

20. sušca t. l.

možato stopiti na volišče in tam oddati svoj glas, da priborimo zmago svojemu kandidatu. Izostati ne sme nikdo.

V slogi je naša moč!

Pokazati moramo svetu, [da smo duševno probujen narod, ki se nikomur ne klanja kakor le svojemu Bogu in cesarju.

Proč z bojzljivostjo!

Naj se ne najde izdajalec mej nami!

Bog živi slovenski narod!

V Celji

Volilni odbor.

Klerikalni glumci.

(Izviren dopis z Gorenjskega.)

Ni še dolgo temu, ko si je dovolil zopet klerikalni deželni poslanec jako lahko, pa navadno tudi prav uspešno komedijo, da je govoril v javni deželnozbornski seji skozi okno, hoteč s svojim govorom zbuditi vso pozornost volilcev na se, osemiti

svojo stranko z masno prave in iskrene, delavne in narodne stranke, zajedno pa vreči nekaj novih polen pod noge narodni stranki. Ta komedijantski poslanec je bil gospod Ažman, ki je javkal, da je bilo deželnozbornsko zasedanje neplodovito, ker je koalicijska narodno naprednih in veleposestniških poslancev onemogočila — tako je govoril poslanec Ažman — prav vsak ljudstvu koristen sklep. Ažman je seveda takoj pristavil, da ima jedino njegova, klerikalna stranka, že od nekaj poštene namene z narodom, le klerikalci podpirajo res vse težnje svojih volilcev, — a žal, da jih ovirajo v doseganju smotrov narodnjaki in Nemci.

Posl. Ažman je dobl na ta svoja smešna in do cela prozorna očitanja takoj zasluženi odgovor od barona Schwegla, ki je dokazal, da klerikalni poslanci sploh niso stavili v celem zasedanju kakega samostojnega pametnega in zares koristnega predloga, da pa so imeli klerikalci čisto priliko pri važnih in istinito koristnih predlogih narodnjakov in veleposestnikov dokazati, kako dvornljivo narodoljubni in resni poslanci da so. Baron Schwegel je dokazal, da so klerikalci navadni glumci in frazerji, dosledni samo v slepenji svojih volilcev in v sovraštvu do narodnjakov.

Kako istinita so bila izvajanja barona Schwegla in kako lažljivo je bilo javkanje in bahanje posl. Ažmana s svojo stranko, pokazalo se je nenavadno naglo iz nova pri predlogu o specialni debati glede preuredbe deželnozbornskega volilnega reda. Tedaj so pokazali klerikalni poslanci, da ne poznaajo niti najnujnejših želja svojih volilcev, da ne poznajo niti največjih narodovih teženj. Govorili so proti zakonskemu načrtu za direktne in tajne volitve ter se izkazali s tem iz nova, da so najbolj zagriženi nazadnjaki ter resnični sovražniki lastnega naroda.

Vsakomur, kdor se količkaj peča s politiko in s kritiko sedanjega ustavnega življa, je jasno, kolikega pomena je pri vsakih volitvah tajno glasovanje. Tajne volitve uničijo vsak terorističen upliv na volilce — po tajnih volitvah se najbolj očitno pokaže prava volja naroda.

To vse je dokazoval že „Slov. Narod“, pa tudi — „Slovenec“. Zaano je pa tudi, da so baš občne, direktne in tajne volitve prva točka v ob-

širnem programu socijalno demokratične stranke, katere masa sestaja pač iz takega naroda, kakoršnega zastopajo še klerikalci.

Vprašanje glede radikalne volilne reforme je kolo, ki se je začelo z nevzdržno silo premikati k svoji rešitvi, in dolžnost vsakega narodnega zastopnika je, da stori vse, kako bi se rešilo to vprašanje čim preje in čim boljše. S tem vprašanjem se bavi dandanes vsak resen poslanec, — le naši klerikalci so glede reforme volitev še vedno prav tako na nejasnem, kakor so bili.

Izgovarjanje na to, da treba poprašati prej volilce, kaj mislijo ti glede tajnosti, ni le jalovo, nego naravnost stupidno. Vprašanje glede tajnih in direktnih volitev vendar ni staro par dnij! Razpravljalo se je o njem že v zbornicah, po listih, v deželnem zboru se je izvolil že dolgo tega celo poseben odsek, v katerem so sedeli tudi klerikalni zastopniki — in vendar niso utegnili ti resni in rodoljubni poslanci klerikalcev pravočasno pozvedeti mnenja svojih volilcev!

Nu jasno je, da je zadel pravo posl. dr. Tavčar, ko je dejal, da se klerikalna stranka iz nova le maskira z dr. Žtnikovo izjavo samo zato, da bi se mogla brez ran umakniti z bojšča in tako preprediti volilno reformo. To se je vidilo tudi iz tega, da je zastopnik klerikalcev zahteval v izpremembi volilnega reda i takih točk, ki so do cela nemogoče, ker bi predrugačile ustavne podlage volilnega reda. Da, klerikalci se boje tajnih in direktnih volitev, ker čutijo, da bi potem odzvonilo za vedno njihovega terorističnemu pritisku na slovenske volilce. Po dosegu tajnih volitev bi klerikalni agitatorji in denuncijantje ne mogli gledati več na prste vsakemu volilcu posebej — volilci bi pa izjavljali svojo lastno voljo in glasovali po svojem prepričanju. — Klerikalci vedo, da obstoji vsa njihova sedanja moč v brezvestnem izrabljanju vere in v najhujšem duševnem in materialnem pritisku. Po tajnih volitvah pa se jim zdrobi njihovo orožje v prah in sedanja „ljudska“ stranka bo kmalu — brez volilcev.

In tako se zgodi prej ali slej. Tajne in direktne volitve se dosežejo i brez klerikalcev, zakaj narodna stranka, kot zares iskrena in poštena zagovornica in boriteljica narodovih želja in teženj,

LISTEK.

Poezija v prozi.

(Spisal † Svetozor Belogorski.)

Heraklej na razpotju.

Izpolnila se mi je vroča želja; izprehajal sem se na bregovih reke Lethe. Nagnil sem glavo k počasno tekočim valovom in že so se mi dotikale ustnice čarobne podzemljake vode.

„Pozabil boš vse gorje, pozabil vse nadloge, katere so ti grenile življenje“, sem govoril sem sam sebi.

„A pozabil boš tudi vse radosti, vse veselje, vso srečo in naslado, ki si jo kdaj užival“, mi je šepetal na uho skrivnosten glas.

Odmaknil sem nehote glavo. V polmrazu plavale so pred menoj meglene slike iz moje mladosti.

Prosjak.

V kostanjevi senci sedi na obcestnem kamenu prosjak z leseno nogo. Obleka je raztrgana, lice zarujavelo, lasje razmršeni in krog upalih očíj se poznajo sledovi solza.

S tresočo roko vrti orglje in z drugo drži

klobuk, v kateri mečejo mimo šetajoči ljudje svoje darove.

Kaj te je gnalo, siromak, v solčno Italijo? Mar da si zaslužiš bakreno svetinjo, znak prestalega trpljenja, poroštvo bodočih bed? . . .

Otožen smehljaj šine po licu invalida, Lahen veter se igra z njegovimi lasmi.

Razvaline

Začrnelo, z bršljinom obrasteno zidovje dviga se izmej tamnih smerak in jelk. Po groblji plazita se gaščarica in zelenec. — Vročje je. Majhni oblaki se zbirajo na obzorji.

Na severju se dviga visoko pod nebom kraljevi orel. Miren in ponosen mu je let. Bistrootki sokol mu hiti nasproti. Pristrčno se pozdravljata. Na polupodrtem stolpu pa kroka črni gavran, na razvalinah svoje moči, na razvalinah nekdanje slave. Blagor tebi, kraljevi orel! Miren ti bodi let srečna ti bodi pot po zemlji naših pradedov!

Thanatos.

Sanjalo se mi je, da umiram. Poleg postelje je brlela oljnata svetiljka in pošiljala svoje blede, motne žarke po sobi. Bilo je vse tiho . . .

Videl, ali pa prav za prav čutil sem, kako

počasi se je premikalo zarujavelo nihalo lesene ure, viseče na steni, ter vzbujalo svoj enakomerni tiktak

Spomnil sem se živih boj, s katerimi je naslikana na uri velškanska vrtnica, spomnil sem se nerodnih kazalcev in pajčevin, katere jo obdajajo, spomnil sem se vsega svojega življenja.

Ura je zdrknila, luč je pričela ugaševati. Zazdelo se mi je mahoma, da čujem glapotanje perotij genija, ki se spušča naravnost proti meni

Tema, strašna tema!

Na grobišču.

Hladno jutro v prvi polovici aprila. Lahna prozorna megla, preprežena z rudečkastimi žarki vshajajočega solca, razteza se mej posameznimi križi. Začudene povzdigajo vijolice druga za drugo svoje glavice iz rosne trave in se ozirajo tjakaj na vshod, kjer se je ravno solnce prikazalo na obzorju. Stal sem poleg novoizkopane jame, poleg z venci obložene krste. Srce se mi je krečilo neznozne bolesti, vendar nisem jokal. Z rokavom sem si obrisal solze, ki so mi silile v oči.

Grobarja, ki sta poleg stala in zasipala gomilo, da so kepe zemlje vrtlo doneč padale na

je bila in je in ostane za tajnost volitev. Pri tem pa jo bodo izvestno podpirali i veleposestniki. S to koalicijo se bo dokazalo zopet, kako cenena in perfidna so očitavanja glede „najnovejše nemčurske“ stranke, pa razkrinkalo klerikalno glumstvo!

Državnozbornske volitve.

S Tržiča se nam poroča, da se ondi za Koblarja agituje s pretvezo, da je tudi poslanec Murnik za kandidaturu gospoda kurata. Pooblaščenici smo izjavili, da se gospod cesarski svornik Murnik strinja jedino le s kandidaturu dr. Ferjančičevo, in da hujskanje in ruvanje Koblarjevo prav odločno obsoja.

Iz Kranja se nam piše: G. kurat Koblar poroča v svojem glasilu, kako častno sta se vršila zanj po njem sklicana volilna shoda v Radovljici in v Kranju. No v Kranju se ni glasovalo o kandidaturi g. Koblarja iz kurtoazije (kakega mnenja je bil navzoči „cvet meščanstva“ — tako namreč piše „Slovenski List“ — izvzemši treh duhovnikov in malega števila družih, g. Koblar sam prav dobro ve), v Radovljici se je pa glasovanje na njegovo izrecno željo opustilo — niti jedna tretjina navzočih volilcev ni bila zanj. V soboto je bil v Kranju volilni shod, na katerem se je predstavljali državnozbornski kandidat g. dr. Ferjančič svojim volilcem. Mayerjevi gostilniški prostori bili so natlačeno polni. Volilci sledili so z zanimanjem govoru g. kandidata in navdušeno pritrjevali njegovim izvajanjem. G. dr. Ferjančič dejal je posameznim volilcem pojasnila na njihova vprašanja in odgovarjal na spreten način jedinemu, ki je hotel delati opozicijo, a je s svojimi „rezkimi“ govori in „dovtipnimi“ opazkami skrbel le bolj za zabavo. Na predlog g. notarja in deželnega poslanca Viktorja Globočnika bil je g. dr. Ferjančič navdušeno postavljen kandidatom in le dva sta bila nasprotnega mnenja. Priznati pa moramo, da ima g. dr. Ferjančič pri nas dokaj lahko stališče, kajti naše meščanstvo čisla ga že zdavnaj, ker je deloval v državnem zboru za naše mesto, ko niti ni bil naš poslanec. In mestni zastop kranjski izrekel mu je že pred dvema letoma javno zahvalo zlasti radi njegovih zaslug za zopetno pridobitev kranjske gimnazije. G. dr. Ferjančič izvoljen bo v Kranju z ogromno večino.

Iz Idrije, 14. marca. Zadnji krščansko-socialni „Glasnik“ prinaša dopis iz našega mesta, v katerem mej drugim priporoča kandidaturu g. Koblarja s temi besedami: „Ne poslušajte vabljenih in mamljivih glasov od drugih strani, ampak volite sedaj, ko pride čas, moža, ki je za vas že govoril in se bo še rajši trudil za vas, če ga vnovič izvolite za poslanca! In ta mož je: kurat Anton Koblar. Saj bi bilo vendar preotročje za Idrijo, ko bi si vsake kvatre volili novega poslanca. Volimo torej Koblarja; ker nam je bil dosedaj dober, naj nam bo še v prihodnjih šestih letih.“ — Znano je, da si ne upajo klerikalci v gorenjskih-notranjskih mestih in trgih nastopiti javno s kakim kandidatom. Vsled tega poslužili so se kandidature odpadnika. Vsa klerikalna garda našega mesta ide za njega v boj. Može vo-

krsto, spogledala sta se porogljivo in se na glas zasmejala.

Videla sta pač že toliko solz, čula toliko vzdihov in stokov, da jima je zamrlo vsako blažje čuvstvo.

Razsrdila me je tolika brezčutnost. Nevoljen in žalosten zapustil sam pokopališče. Ko pa sem se domu vračal, zagrohotal sem se tudi jaz na vse grlo.

Kaj bi jadikovali v nesreči! Smejimo se rajši in kljubujmo usodi! Tudi se ne spodobi jokati, saj naše celo življenje je smešno, v resnici smešno.

Utešenje.

Kdo se ni videl včasih otožnega genija, plavajočega visoko mej nebom in zemljo? Počasno se mu premikajo krila, motno sijajo velike črne oči, na katerih se lesketa v mavričnih bojah drobna solzica.

Nikdar te ne obiše, kadar se raduješ; ako pa ti tare bolest srca, tedaj zapusti svoje sinje višave in ti pritiska gorke poljube na mrzlo, blede čelo.

Skozi celo življenje spremlja nas uteha. In po smrti? No smrt je itak ni nič drugega nego lju-

becni genij utešenja.

licil! Menimo, da ne boste dali povoda klerikalni stranki, veseliti se zmage, da se na boste pustili ujeti na njihove limanice! Ali mislite, ko bi bil Koblar še pristaš narodne stranke, da bi oni njega priporočali? Nikoli! On bi ne imel nikakih zaslug, kot jih ni imel g. dr. Ferjančič, ki je že dvakrat govoril v državnem zboru za idrijske rudarje. V „Glasniku“ govorijo, kot da bi bili oni spravili g. Koblarja v državni zbor. Pri dopolnilni volitvi ni Koblar od klerikalne stranke nobenega glasu vjel, izvolili so ga le volilci narodne stranke, čemu ga toraj letos tako priporočajo? Samo zato, da bi vas odvrnili od narodnega kandidata. Ne dajte se preslepiti! Res, bilo bi preotročje za Idrijo, ko bi volili takega poslanca, ki ni zanesljiv, ki vsak hip menja svoje prepričanje, in ki se mora škofu pokoriti. Združite se na dan volitve vsi zavedni in svobodomiselnol volilci in pokažite svetu, da se ne pustite komandirati klerikalni stranki, katere namere dobro poznate, temveč, da ste vneti le za moža čistega značaja, kateri bo tudi vaše interese dobro zastopal. Volite jednoglasno g. dr. Andreja Ferjančiča!

Iz Novega mesta se nam piše: V našem mestu so plakati nalepljeni sledečega zadržaja: Novomeščani! V četrtek, 18. t. l. bode volitev državnega poslanca v dolenski mestni skupini. Večina volilcev se je izjavila, da se naj kandidira za dol. mestno skupino gospod Franc Šuklje, dvorni svetnik na Dunaju, dasi se ni potezal za mandat. 18. marca se naj spomni vsak meščan, kaj je bilo Novo mesto pred nekaj leti in naj si misli, kaj bi bilo danes, če bi ne bili imeli tega političnega delavca na Kranjskem za našega poslanca. Pamet in srce Vam velevala, da gre vsak volilec k volitvi, skoravno se ni našel človek, ki bi se našemu kandidatu gosp. Šukljeju nasproti postavil hotel. Duševne moči našega kandidata in njegova ljubezen do domovine so nam porok, da se boše tudi v bodoče potezal za naše koristi, kakor je to storil do sedaj. Ali vsi idimo k volitvi, vsakemu mora biti dobro došla prilika, da pokaže svoje zaupanje v tega moža, in naj bode g. Fr. Šukljeju veliko število zanj oddanih glasov dokaz, da Dolenjska njegove zasluge v polni meri priznava. Pridimo tedaj vsi brez izjeme k volitvi. Novo mesto 12. marca 1897. Dr. Slanc. — Dr. Schegula. — Dr. Poznik.

Volitev za IV. kurijo v Istri. Dne 16. t. m. bodo volitve za kmečke občine v Istri. Kakor razvidno iz proglasa, kandidajeta dosedanja poslanca obeh volilnih skupin kmetjskih občin: za vzhodno Istro Vekoslav Spinčič, za zapadno dr. Matko Laginja. Smelo računamo z gotovostjo, da bosta izvoljena. Po izvolitvi teh dveh mož se temeljito izjalové drzni računi laške gospode, kakor so bili isti po dru. Bartoliju predloženi občnemu zboru polit. društ. italijanskega za Istro v Lošinju. Računali so namreč, da letos pridobe vseh pet mandator istrskih. Urezali so se temeljito. Dva mandata sta zagotovljena naši stranki, a tudi oni v peti kuriji je v resnici naš; kajti da ni bilo nečuvnega nasilja, imeli bi v V. kuriji večino glasov. Toda o tem se izpregovori na drugem mestu zadnja in odločilna beseda. — Sedaj pa treba, da se obrne vsa pozornost volitvi v IV. kuriji. V volilni skupini kmetjskih občin vzhodne Istre je zagotovljena Spinčiču velika večina. Vender so hoteli Italijani tudi tu poskusiti svojo srečo. V tej skupini je oglašil svojo kandidaturu c. kr. profesor in glavar v Čresu, dr. Fran Coglievina. V pismu, ki ga je razposlal ta gospod raznim veljakom, priznava odkrito, da spekulira ne razcepljenost Hrvatov v istočni Istri na dve frakciji, o sebi pa pravi, da je liberallec, Avstrijec in prijatelj napredka. To je res famozno, famozna kandidatura in famozen program: treba mu iskati para na dolgo in široko.

Kakor se poroča iz Gradca dunajskim listom, prijeli so ondu nekega meniha, ki je hotel v drugič voliti. Seveda klerikalcem so vsa sredstva dobra, da le zmagajo.

Poljski klub bode v novi zbornici najbrž ravno tako močen, kot je bil v minoli. Odločnost vlade je znala preprečiti, da pri volitvah v peti kuriji poljska ljudska stranka ni dosegla skoro nobenega uspeha. Tudi v kmetjskih občinah nima večje sreče pričakovati. Od rusinskih kandidatov v peti kuriji ni voljen nobeden. Voljen je sicer jeden Rasin, a

ta je bil kandidat poljskega kluba. Pritisk pri državnozbornskih volitvah v Galiciji je še mnogo hujši, nego je bil pri deželnozbornskih, zato se pa takemu izidu ni čuditi; čuditi se je samo, da so taki dogodki mogoči v Avstriji.

Socijalist Pernerstosfer, ki je propal v peti kuriji na Dolenjem Avstrijskem, misli kandidovati za kmetjske občine v tičinskem volilnem okraju ob Labi na Češkem. Upanja nima dosti, da bi bil voljen.

Trinajst socijalističnih poslancev je dosedaj voljenih, ko je v Brnu zmagal pri ožji volitvi socijalist Josip Hybesch z 20.788 glasovi proti Čahu Müllerju, ki je dobil 17.978 glasov. Nemški liberalci so pri ožji volitvi glasovali za socijalista. Na Češkem je voljenih 7, na Moravskem 3, v Galiciji 2 in v Šleziji 1 socijalist.

„Politische Fragmente“, kateri list je bil sprva krščansko-socialen in protisemitsk, a je s časom skoro popolnoma socijalnodemokratičen postal, pravi, da je socijalna demokracija na Dunaju največ zaradi tega propala pri volitvah, ker ni računala s krščanskim verskim prepričanjem prebivalstva in pa s predsodki, ki ga ima prebivalstvo proti židom. Židje bi se bili morali v socijalni demokraciji bolje držati v ozadju, ne pa riniti se v prve vrste.

„Münchener Allgemeine Zeitung“ piše, da so volitve na Dunaju pokazale, da so za socijaliste samo delavci v večjih podjetjih, pri malih obrtnikih so pa pomočniki protisemite. Na Moravskem in v Šleziji imajo tudi le liberalce zabvalti, ki so jim dali svoje glasove pri ožji volitvi. Tudi na Dunaju bi bili socijalisti zmagali, da ni liberalna stranka popolnoma razbita in razcepljena. Socijalizma se v Avstriji Nemci ne boje, pač pa klerikalizma in slavizma, s tem se dajo tolmačiti uspehi socijalistične stranke.

V Ljubljani, 15. marca.

Volitve v Galiciji in Nemci. „Neue Freie Presse“ skuša krvave dogodke v Galiciji izkoristiti v to, da bi poslali nemških uradnikov v Galicijo. Ko bi Galicija od drugih avstrijskih dežel ne bila tako ločena glede svobodnega priseljavanja uradnikov, bi se v Galiciji vollo ravno tako, kakor se voli v drugih deželah. Seveda nemškim listom se želja ne izpolni. Nemci ne morejo postajati uradniki v Galiciji, ker ne znajo poljsčine. Sicer pa tudi nemški uradniki niso nobeno jamstvo za poštene volitve. Pri nas na Kranjskem so se vršile največje volilne sleparije baš pod nemškimi uradniki.

Naredba z dne 20. aprila 1854 leta je pa res za vse porabljava, če tudi njene določbe nasprotujejo duhu ustave. Nedavno je umrl v Trebiču neki socijalist. Na parte-ju, katerega so izdali njegovi somišljeniki, se pravi, da izgubi s njim državno pravdaštvo v Karlovih Vahh jedno žrtev. Pokojnik je bil v preiskavi zaradi razžaljenja častniškega stanu. Državno pravdaštvo je dotični parte konfiskovalo. Seveda konfiskacijo je pa treba utemeljiti. Zastonj je državni pravdnik stikal po paragrafih kazenskega zakona, naposled se je pa spomnil na višje omenjeno naredbo, stvar je odstopil okrajnemu glavarstvu, ki je obsodilo pisatelja dotičnega parte v dvadnevni zapor zaradi demonstriranja proti vladnim organom. Kako se pač ta obsodba ujema z ustavno določbo, da o tiskovnih delikatih imajo soditi le porotna sodišča?

Hrvatski izjedinjeni opoziciji. Hrvatski vladni listi se jako jeze, da so se Obzorja in večji del stranke prava izjedinili za bodoče volitve. Seveda vladi bi bilo ljubše, če bi pri volitvah bili nejedini, kajti potem bi z lahkoto zmagala s svojim kreaturami. Zato pa vladni listi povprašujejo, na kaki podlagi sta se mogli izjediniti taki dve stranki. Dobili so pa v odklicu izjedinjene opozicije že primeren odgovor. Opozicija hoče s tem delovati proti temu, da vedno bolj taji elementi preplavljajo deželo in domači jezik odrivajo tuji. Prihodnje volitve imajo odločiti o obstanku hrvatskega naroda. Narod se pozivlje, da se upre proti tujcem ki dobivajo vedno večjo moč v deželi. Sedaj pa vladna stranka z banom vred ve, da opozicija velja pred vsem tisti nesrečni politiki, ki povsod pospešuje madjarstvo na Hrvatskem. S tako politikom se Khuen Hedervary ne more priljubiti v deželi. Da bi se na Hrvatskem volilo brez pritiska in sleparij, bi gotovo ban Khuen Hedervary moral še letos ostaviti

